

prima instanță: I. Druță

instanța de apel: D. Manole, E. Fistican, N. Traciuc

D E C I Z I E

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Chișca-Doneva Tamara și Tatiana Vieru

examinând recursul declarat de Serghei Barbos și Dina Repina,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Cecoi
împotriva lui Serghei Barbos și Dina Repina cu privire la declararea nulă a contractului
de vânzare-cumpărare și radierea dreptului de proprietate,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013, prin care apelul
declarat de Serghei Barbos a fost restituit,

c o n s t a ț ă:

La 21 decembrie 2011, Tatiana Cecoi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Serghei Barbos și Dina Repina cu privire la declararea nulă a contractului
de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în virtutea relațiilor de rudenie cu
Serghei Barbos, reclamanta a încheiat la 31 octombrie 2011 contractul de ipotecă cu
„Banca Comercială Română” Societate pe Acțiuni, în baza căruia Tatiana Cecoi a
constituit gajul asupra apartamentului său situat în municipiul Chișinău, str. Bogdan
Voievod 2/1 ap.8 în favoarea Societății cu Răspundere Limitată „XML Leasing”, al
cărui director este Vasile Barbos, tatăl lui Serghei Barbos.

La 17 decembrie 2010, la rugămintea lui Serghei Barbos și a lui Vasile Barbos,
reclamanta a încheiat contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 63 din str.
Valea Crucii, 26, mun. Chișinău, în temeiul căruia dreptul de proprietate asupra
apartamentului numit a fost înregistrat după Serghei Barbos, care pînă la momentul de
față nu a achitat prețul apartamentului, motiv pentru care contractul trebuie considerat
fictiv și lovit de nulitate.

A evidențiat, Tatiana Cecoi, și faptul că din spusele pîrîtului, ultimul avea un
proiect comercial, datorită căruia va stinge datoria creditelor luate.

A menționat reclamanta, că apartamentul se află în posesia și folosința sa, iar
încheierea contractului de vânzare-cumpărare nu a avut ca scop producerea efectelor
juridice.

Solicită, Tatiana Cecoi declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 17 decembrie 2010 al apartamentului nr. 63 de pe strada Valea Crucii, nr. 26, municipiul Chișinău.

La 13 martie 2012, Tatiana Cecoi a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 17 decembrie 2010 precum și dispunerea Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău de a radia dreptul de proprietate a lui Serghei Barbos și Dina Repina asupra apartamentului sus indicat, cu înregistrarea acestui drept după reclamantă și ridicarea tuturor interdicțiilor (f.d. 21-22).

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 09 aprilie 2012, acțiunea a fost admisă. A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 8483 din 17 decembrie 2010 a apartamentului nr.63, situat în mun. Chișinău, str. Valea Crucii, 26, încheiat între Tatiana Cecoi și Serghei Barbos. A fost încasat, în mod solidar de la Serghei Barbos și Dina Repina în folosul statului taxa de stat în mărime de 25000 lei (f.d. 31-33).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012 nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Serghei Barbos și Dina Repina pentru neprezentarea dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 18750 lei, acordîndu-le pentru aceasta termen pînă la 23 octombrie 2012 (f.d. 84-85).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2012 a fost restituită cererea de apel depusă de Serghei Barbos și Dina Repina în temeiul art. 369 alin.(1) lit.a) CPC (f.d. 105).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013 a fost respinsă cererea apelantului Serghei Barbos privind repunerea în termenul de atac cu apel. A fost restituită respectiva cerere ca fiind depusă în afara termenului legal de apel (f.d. 137-139).

La 15 iulie 2013, Serghei Barbos și Dina Repina au depus recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii menționate, cu restituirea pricinii în instanța de apel spre rejudecare.

În motivarea recursului, Serghei Barbos și Dina Repina au invocat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, iar instanța de apel a adoptat o încheiere ilegală și neîntemeiată, cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și de drept procedural.

În conformitate cu art. 425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus tardiv, deoarece conform procesului verbal din 18 iunie 2013, încheierea de restituire a pricinii a fost pronunțată la aceeași dată (f.d. 136).

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 111 alin. (1) Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege, iar în conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de

procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin urmare, recursul lui Serghei Barbos și Dina Repina urma a fi depus cel târziu la 03 iulie 2013.

În conformitate cu art. 116 CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. 2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. (3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). (4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Din actele pricinii rezultă că, Serghei Barbos și Dina Repina în cererea de recurs nu au solicitat repunerea în termen a recursului asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013.

Având în vedere faptul că recurentul a omis termenul de declarare a recursului, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca depus tardiv.

În astfel de circumstanțe, nici nu este necesar de a examina fondul cauzei din motiv că omiterea termenului de depunere a recursului anihilează din start cererea de recurs înaintată.

Astfel, instanța de recurs menționează că recurentul este sancționat de lege pentru pasivitatea sa față de respectarea termenului de prescripție

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Articolul 61 alin. (1) Codul de procedură civilă expres prevede că părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Din sensul normei de drept citate rezultă că pe durata întregului proces, părțile sunt obligate să se intereseze de soarta dosarului.

Contrar normelor citate precum și prevederilor imperative ale art. 425 Cod de procedură civilă, Serghei Barbos și Dina Repina au depus recursul peste termenul prevăzut de lege.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că recursul lui Serghei Barbos și Dina Repina este depus cu omiterea termenului stabilit de lege, fără a se solicita repunerea în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat necesită să fie respins.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Serghei Barbos și Dina Repina.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Cecoi împotriva lui Serghei Barbos și Dina Repina cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare și radierea dreptului de proprietate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Chișca-Doneva Tamara

Tatiana Vieru